

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 117/2544

พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจนครบาลลาดพร้าวโจทก์ นางสาว สายฝน ประสิทธิ์พยงค์จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 193/14, ป.พ.พ. มาตรา 193/33, ป.วิ.พ. มาตรา 238

ย่อ / หลักกฎหมาย

จำเลยทำสัญญาประกันตัวผู้ต้องหาไปจากการควบคุมของโจทก์และผิดสัญญาไม่ส่งตัวผู้ต้องหาตามกำหนดในวันที่ 30 เมษายน 2529 โจทก์จึงมีคำสั่งปรับจำเลย ต่อมาจำเลยนำค่าปรับมาชำระแก่โจทก์ในวันที่ 22 มิถุนายน 2535 แต่ไม่ชำระดอกเบี้ยของค่าปรับในช่วงระหว่างผิดสัญญาจนถึงวันชำระค่าปรับ ดังนั้นดอกเบี้ยตามฟ้องเป็นจำนวนเงินที่แยกออกจากต้นเงินค่าเบี้ยปรับ ดอกเบี้ยจึงเป็นหนี้คนละส่วนกับต้นเงิน ดังนั้น การที่จำเลยชำระต้นเงินให้แก่โจทก์จึงมิใช่การชำระหนี้บางส่วนที่จะถือว่าลูกหนี้รับสภาพหนี้ต่อเจ้าหนี้ อันมีผลทำให้อายุความสะดุดหยุดลงตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 193/14(1) ดอกเบี้ยที่โจทก์ฟ้องเนื่องจากจำเลยผิดสัญญาประกันเป็นดอกเบี้ยค้างชำระมีอายุความ 5 ปี ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 193/33(1) โจทก์ฟ้องเรียกดอกเบี้ยค้างชำระตั้งแต่วันที่ 30 เมษายน 2529 ถึง 22 มิถุนายน 2535 ซึ่งนับถึงวันฟ้องเลยกำหนด 5 ปี คดีโจทก์ขาดอายุความ

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่า โจทก์เป็นพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจนครบาลลาดพร้าวมีอำนาจสอบสวนคดีอาญาและมีอำนาจควบคุมตัวผู้ต้องหา ซึ่งต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาที่เกิดขึ้นในเขตท้องที่และความรับผิดชอบของสถานีตำรวจนครบาลลาดพร้าวกับทั้งมีอำนาจปล่อยชั่วคราว จำเลยมอบอำนาจให้นายสงวน สุขสีล ทำสัญญาประกันตัวนายสุรตน์ อุทัยวงศ์ศักดิ์ ผู้ต้องหา โดยนำที่ดินโฉนดเลขที่ 14273 ตำบลลำผักชี อำเภอนองจอก กรุงเทพมหานคร มาเป็นหลักประกันตัวผู้ต้องหาไปจากโจทก์และสัญญาว่าจะส่งตัวผู้ต้องหาตามกำหนดนัดของเจ้าพนักงาน หากผิดนัดจำเลยยอมใช้เงินจำนวน 106,000 บาท แก่โจทก์ เมื่อถึงกำหนดนัดส่งตัวผู้ต้องหา จำเลยผิดนัดไม่ส่งตัวผู้ต้องหาโดยไม่แจ้งเหตุขัดข้อง โจทก์จึงมีคำสั่งให้ปรับจำเลยและมีหนังสือแจ้งให้จำเลยชำระค่าปรับ แต่จำเลยเพิกเฉย ต่อมาจำเลยนำเงินจำนวน 106,000 บาท มาชำระค่าปรับแก่โจทก์ ส่วนดอกเบี้ยผิดนัดจำเลยไม่ชำระ จำเลยจึงต้องรับผิดชำระดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของต้นเงิน 106,000 บาท นับแต่วันถึงกำหนดนัดของเจ้าพนักงานถึงวันที่จำเลยนำต้นเงินมาชำระเป็นเวลา 6 ปี 1 เดือน 23 วัน เป็นเงิน 48,864 บาท ขอให้จำเลยชำระเงิน 48,864 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว นับถัดจากวันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์จำเลยให้การว่า จำเลยมีหนี้ที่จะต้องส่งตัวผู้ต้องหาต่อโจทก์มิใช่หนี้เงิน ส่วนการชำระค่าปรับเป็นเรื่องภายหลังจากการผิดสัญญาประกัน เมื่อหนี้ดังกล่าวมิใช่หนี้เงินโดยตรง โจทก์จึงไม่มีสิทธิคิดดอกเบี้ยในระหว่างผิดนัดและตามสัญญาประกันตัวผู้ต้องหาไม่มีข้อตกลงให้โจทก์คิดดอกเบี้ยได้ เมื่อจำเลยชำระเงินค่าปรับจำนวน 106,000 บาทแก่โจทก์ ถือว่าจำเลยได้ปฏิบัติตามสัญญาแล้ว โจทก์ไม่มีสิทธิเรียกร้องดอกเบี้ยตามฟ้องอีก ทั้งในวันที่จำเลยชำระค่าปรับ โจทก์ก็ได้เรียกร้องดอกเบี้ยจากจำเลย หนี้จึงเป็นอันระงับสิทธิเรียกร้องเอาดอกเบี้ยของโจทก์เริ่มตั้งแต่วันที่ 30 เมษายน 2529 ถึงวันฟ้องเป็นเวลา 11 ปีเศษ คดีโจทก์ขาดอายุความ ขอให้ยกฟ้องศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้องโจทก์

อุทธรณ์ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้เป็นว่า ให้จำเลยชำระเงินจำนวน 48,864 บาทแก่โจทก์ นอกจากที่แก้คงให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นจำเลยฎีกาวิญญูว่า "คดีนี้จำเลยฎีกาได้แต่เฉพาะในปัญหาข้อกฎหมายว่าคดีโจทก์ขาดอายุความแล้ว ดังนั้นการวินิจฉัยปัญหาดังกล่าว ศาลฎีกาจำต้องถือตามข้อเท็จจริงที่ศาลอุทธรณ์ได้วินิจฉัยจากพยานหลักฐานในสำนวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาตรา 238 ประกอบมาตรา 247 ซึ่งศาลอุทธรณ์รับฟังข้อเท็จจริงว่าจำเลยทำสัญญาประกันตัวผู้ต้องหาไปจากการควบคุมของโจทก์และผิดสัญญาไม่ส่งตัวผู้ต้องหาตามกำหนดนัดในวันที่ 30 เมษายน 2529 โจทก์จึงมีคำสั่งปรับจำเลย ต่อมาวันที่ 22 มิถุนายน 2535 จำเลยนำค่าปรับจำนวน 106,000 บาท มาชำระแก่โจทก์ ที่จำเลยฎีกาว่า จำเลยชำระค่าปรับจำนวน 106,000 บาทแก่โจทก์เป็นการชำระเพื่อให้หนี้ตามสัญญาประกันระงับ มิใช่เรื่องรับสภาพหนี้เพราะความรับผิดตามสัญญาประกันได้ระงับลง แต่การนับอายุความในเรื่องดอกเบี้ยของค่าปรับซึ่งเริ่มตั้งแต่วันที่ 30 เมษายน 2529 ซึ่งเป็นวันผิดนัดส่งตัวผู้ต้องหาไม่สะดุดหยุดลง เมื่อนับถึงวันฟ้องเป็นเวลา 11 ปีเศษ คดีโจทก์จึงขาดอายุความแล้วนั้น เห็นว่า ดอกเบี้ยตามฟ้องโจทก์เป็นจำนวนเงินที่แยกออกจากต้นเงินค่าเบี้ยปรับจำนวน 106,000 บาท ดอกเบี้ยจึงเป็นหนี้คนละส่วนกับต้นเงิน ดังนั้นการที่จำเลยชำระต้นเงินจำนวน 106,000 บาท ให้แก่โจทก์เมื่อวันที่ 22 มิถุนายน 2535 จึงมิใช่เป็นการชำระหนี้บางส่วนที่จะถือว่าลูกหนี้รับสภาพหนี้ต่อเจ้าหนี้อันมีผลทำให้อายุความสะดุดหยุดลงตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 193/14(1) ดังที่ศาลอุทธรณ์วินิจฉัย ดอกเบี้ยที่โจทก์ฟ้องเรียกจากจำเลยเนื่องจากจำเลยผิดสัญญาประกันเป็นดอกเบี้ยค้างชำระมีอายุความ 5 ปี ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา 193/33(1) โจทก์ฟ้องเรียกดอกเบี้ยค้างชำระตั้งแต่วันที่ 30 เมษายน 2529 ถึงวันที่ 22 มิถุนายน 2530 ซึ่งนับถึงวันฟ้องเลยกำหนด 5 ปี คดีโจทก์ขาดอายุความแล้ว คำพิพากษาศาลอุทธรณ์ไม่ต้องด้วยความเห็นของศาลฎีกา ฎีกาจำเลยฟังขึ้น"พิพากษาแก้เป็นว่า ให้บังคับคดีตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น

องค์คณะ

พูนศักดิ์ จงกลณี · วิชา มหาคุณ · ปัญญา สุทธิบดี

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/117/2544>